

2022.12.16. Bibliaóra

Előfohász: „⁵Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.”(Ézs53,5) Ámen

Ének: 164: „Kegyess Jézus itt vagyunk...”

Előima: Kegyelmes Istenünk! Gondviselő Atyánk!

Áldott legyen a Te neved, hiszen türelmed és szereteted még mindig tart az irányunkba. Nem értjük mit látsz bennünk emberekben hiszen minden nap teszünk olyat, amire válaszként felindulásodat és büntetésedet érdemelnénk, s Te mégsem bánysz velünk érdem szerint, hanem lehajoltál hozzánk Fiadban, hogy Óáltala is kifejezd irányunkba az elfogadásodat, megbocsátásodat és kegyelmedet.

Megvalljuk Előtted, hogy nem vagyunk méltóak arra, hogy így bánj velünk. Napi szinten teszünk, mondunk és gondolunk olyat, ami nem állja meg a helyét Előtted. Kérünk, könyörülj rajtunk. Emlékeztess bennünket ma arra, hogy hogyan neveltél és vezettél, amikor meg tudtuk Előtted fogalmazni szinte imádságainkat. Kérünk, hadd vizsgáljuk most meg Előtted személyes életünket, mint Neked szánt istentiszteleteket. Kérünk, segíts abban Szentlelked erejével, hogy ne mi akarjunk áldozatot hozni Eléd, hanem egy közösségként tudjunk Fiad áldozatára tekinteni, aki azért született meg és azért halt meg, hogy nekünk életünk legyen.

Hadd térjünk ma újra Hozzád, célt-tévesztett életünket Te használd és fordítsd önmagad irányába, hogy elhagyjuk mindazt, ami szenny, bűn, ellenségeskedés, szeretetlenség és gonosz tett a szemedben. S könyörgünk, fordítsd felénk orcádat, megajándékozva bennünket azzal a békességgel, amit egyedül Te adhatsz. Az Úr Jézus Krisztusért, élő Urunk szólj hozzánk és taníts bennünket, Igéd fényével ragyogd be ma életünket. Ámen

Ószövetségi ígérés: Ézsaiás próféta 1,1-17

„¹Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzzijjá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai. ²Halljátok meg, egek, figyelj ide, föld, mert az ÚR szól: Fiaimat fölneveltem, fölmagasztaltam, de ők elpártoltak tőlem! ³Az ökör ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem. ⁴Jaj, vétkes nemzet, bűnnel terhelt nép! Gonosz utódok, romlott fiak! Elhagyták az URat, megvetették Izráel Szentjét, elfordultak tőle! ⁵Minél több verést kaptok, annál jobban ellenkeztek! Egészen beteg már a fej, egészen gyenge már a szív. ⁶Tetőtől talpig nincs rajta ép hely, csupa zúzódás, kék folt és gennyes seb. Nem nyomták ki, nem kötözték be, olajjal sem gyógyították. ⁷Országokat pusztaság, városaitokat fölperzselték, földeteket szemetek láttára idegenek tarolták le, pusztaság, mint ahol idegenek dúltak. ⁸Olyan maradt Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint csőszház az uborkaföldön, vagy mint egy ostromlott város. ⁹Ha a Seregek URa nem hagyott volna néhány menekültet, olyanok lennének, mint Sodoma, Gomorához hasonlítanánk. ¹⁰Halljátok az ÚR igéjét, Sodoma vezetői! Figyeljete Istenünk tanítására, Gomora népe! ¹¹Mit kezdjek a sok véresáldozattal? – mondja az ÚR. – Elegem van az égőáldozati kosokból, a hízott

marhák kövérjéből! A bikák, a bárányok és a bakok vérében nem telik kedvem.
¹²Ki kívánja tőletek, hogy eljőjjetek, hogy megjelenjetelek előttem, és tapossátok udvaromat? ¹³Ne hozzátok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és az ünneplést!
¹⁴Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.
¹⁵Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom előletek a szemem; bármennyit is imádkoztok, nem hallgatlak meg benneteket, hiszen a kezetekhez vér tapad!
¹⁶Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat, ¹⁷tanuljatok meg jót cselekedni! Törekedjetek igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák igazát, képviseljétek az özvegy peres ügyét!”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az Ézsaiás név jelentése=Jahve szabadulás. Prófétálásának ideje alatt Uzzijja(772-735), Jótám(748-735), Áház(735-733) és Ezékiás(724-696) uralkodtak. Isten megígérte, hogy Dávid házából támaszt Messiást Izraelnek. Ez a 4 király benne van Jézus nemzetségtáblázatában. (Mt1,8c-9) S míg nem éppen az engedelmesség jellemzi őket, addig egy-egy lépést jelentenek időben a Megváltó eljöveteleig. Az ő leszármazottjuk lesz majd Izrael, sőt az egész világ megváltója. S míg az adott események látjuk csak leírva, addig Isten már az akkori uralkodókat is felhasználta célja eléréséhez.

Ézsaiás szolgálatának helye Júda területe, pontosabban Jeruzsálem. Ézsaiás működési idejéről egy ismeretlen szerző számol be, aki a könyv fejezeteit szépen elrendezte. Feleségét prófétanőnek nevezi(8,3). Két gyerekéről olvasunk.

Előkelő származású ember volt, jól ismerte az akkori politikai helyzetet, valamint a királlyal, az udvari emberekkel és a papokkal is kapcsolatban volt. Tisztában volt az irott és iratlan prófétai hagyományokkal. Abban az időben a művelt réteghez tartozott. Halálával kapcsolatban úgy tarják, hogy menekülés közben egy odvas fába bújt el és a fával együtt elfűrészelték. Zsid11,37 erre utalhat, amikor a hit példaképei vannak felsorolva.

Ézsaiás látomása következik. = Istentől jövő prófétai ige. Ebben az esetben Isten adja a szájába, amit mondania kell. Minden esetben abból származhat csak élet, amit Isten mond a népének. A prófétai szóra pedig minden esetben érkezik egy reakció is. Ebben az esetben nincs arany középút. 1.Az ember elfogadja és megtérésre jut. 2. Elutasítja. De, amikor a hívó és figyelmeztető Igére elutasítás a válasz, akkor igazából magát

Istent utasítjuk el. Nem a próféta személyén van a hangsúly, hanem mindig a kiküldő, elküldő a fontos. Igét hallgatni, Isten üzenet hallgatni ma is nagy felelőséggel jár.

Az első fejezet Ézsaiás szolgálatának a végéről való. Beteljesedett az ítélet. 701-ben elpusztul az ország. S amikor a próféta beszélni kezd az eget és a földet hívja tanúnak. (5Móz 30,19: „¹⁹Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, mert elétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!”)

Amit Isten tesz az minden esetben az egész világra kiterjed. Elpártolással vádolja meg a népet, fellázadással és hálátlansággal válaszoltak atyjuk nevelésére és felmagasztalására. Tulajdon fiának nevezi a népet, de hiába a kiválasztó kegyelem, a határtalan szeretet a válasz minderre az elpártolás.

A Szentírásban több alkalommal találkozunk az Atya-fiú kapcsolattal, amikor az Úr és a népe kapcsolatáról olvasunk.

2Móz 4,22: „²²de te mondd meg a fáraónak: Így szól az ÚR: Izráel az én elsőszülött fiam.”

5Móz14, 1.2.: „¹Ti az ÚRnak, a ti Isteneteknek a gyermekei vagytok. Ne vagdossátok hát össze magatokat halottért, a homlokotok fölött se nyírjátok kopaszra a fejeteket!
²Hiszen te Istenednek, az Úrnak szent népe vagy. Téged választott ki az ÚR valamennyi nép közül, amely a földön él, hogy az ő tulajdonnépe légy.”

Hós11,1: „¹Még gyermek volt Izráel, mikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat.”

Mal2,10: „¹⁰Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázva az atyáinkkal kötött szövetséget?”

Róm8,14: „¹⁴Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.”

Gal4,5: „⁵hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk.”

1Jn3,1: „¹Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt.”

Nemcsak jogaink vannak Isten gyermekeiként, hanem kötelességeink is.

Isten mindig emlékezésre hívja a népét: felneveltem, felmagasztaltam-kiszabadította őket Egyiptomból, hazát ígért és adott is nekik, növekedtek, erősödtek. A nép azonban hátat fordított Istenének. Az ökör és a szamár is jobban ragaszkodik a gazdájához, aki gondoskodik róluk, mint a választott nép Istenéhez. Még az állatvilágtól is van mit tanulnunk. A bűn megléte súlyos kihatással van a nép életére, hiszen elhagyják, megvetik az Urat, sőt elfordulnak tőle. De a szövetség megszegésének súlyos következményei lesznek. Maga az Úr harcol majd Jeruzsálem ellen. S mégsem kell a fő gyógyító, tele vannak már sebbel, veréssel, s annál jobban ellenkeznek.

2Móz15, 26: „²⁶Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az Úrnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek lát, figyelsz parancsolataira, és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR vagyok a te gyógyítód.”

Ha továbbra sem kell a Gyógyító, viszont a bűn az jelen van az életükben, akkor a teljes pusztulás fenyegeti őket.

Sodoma és Gomora említése mellett, azonban az ítélet ellenére a kegyelem győzedelmeskedik, s még mindig marad valami. Néhány menekült megmaradt. A „maradék”-ról több esetben fogunk majd olvasni Ézsaiás könyvében. Maradék:

Ézs 7, 22 „²²de azok annyi tejet adnak, hogy mindenki tejszínt eszik. Tejszínt és mézet eszik mindenki, aki az országban megmarad.”

Ézs10, 21: „²¹A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez.”

De a kérdés az, hogy ez a maradék hogyan reagál a kegyelemre. Isten akarata az, hogy népe megmaradjon. S míg a megkeményedése büntetés az engedetlenségre ezekben a helyzetekben is nevelő szándékkal van jelen a nép életében. Összefüggés van ebben az esetben is a hívők hite és a környezetük megmaradása között. Sodoma és Gomora a bűn nagyságának a példáiként teljesen eltűntek a föld színéről. Az események 701-re mutatnak, amikor az asszír végigpusztított az országon. Felégette a városokat, rengeteg halot volt, kirabolta az egész országot, s még mindig elmarad a megtérés. Mintha felesleges lenne a próféta szolgálata. De Isten nem az, aki feladná, Ő hív, Ő vár. Sokszor irigylem a türelmét, de ez is isteni voltának egyik különleges jellemzője, amit ember soha nem fog megérteni, csak bízhat abban, hogy nem halkul a bűnbánatra

hívás. Az itt olvasott büntetés pedig nem elijeszteni akar Istenünktől, hanem ezáltal is hív, hogy az élő Istenbe kapaszkodva várd az Ő ígéreteinek a beteljesedését.

10-17.v.

A helytelen és a helyes istentisztelet van előttünk. Nem elég az áldozat, meg kell térni. Isten népének Igét és tanítást ad. Néha nem árt egy kis kritikát gyakorolni az Ige segítségével, amikor istentiszteleteinket megnézzük. Minden kritika építő lehet abban az esetben, ha az önvizsgálatot eredményez és visszatérés jellemzi a Főhöz, ahhoz, akit tisztelünk alkalmainkon.

Mert ha azt gondoljuk, hogy nálunk minden rendben van és minden tökéletes, akkor nagy bajban vagyunk. Elkezdődik egy sodródás a megszokással és hagyományőrzéssel, s ízetlenné válik mindaz, ami ízt adhatna az egész hetünknek és hitéletünknek.

A megszólítás szinte ijesztő: Sodoma vezetői! Gomora népe!

Isten az áldozatok ellen megy, pedig a nép minden esetben az áldozatokkal akarta Isten haragját kiengesztelni. Úgy gondolták, hogy sorsfordító erővel bír az, ha áldozatot visznek Istennek. Az áldozatok több formája is fel lett sorolva, mindegy mennyit és milyen formában, felesleges minden Isten előtt, mit kezdetne vele, ha nincs mögötte megtérés. A véres-, égő-és illatáldozat mellett még, ami hiábavaló a templom látogatása. Mert ahol jelen van a hazugság, azt az Úr utálja. A bűnnek és az ünneplésnek nincs közös nevezője. Annyira távol állnak egymástól, hogy nem tűri meg együtt az Úr. Bűn az, amikor tisztelik Istent, s közben nem törődnek az emberrel. Aki azt mondja magáról, hogy szereti Istent, annak az embert is szeretnie kell. S mennyi szeretetlenség van a mi ünneplésünk mögött is. Sőt míg a folytatásban a kezeken van a hangsúly, addig ezen keresztül még az imádság is elutasított Isten előtt. Az eltakart szem, teljes elfordulás a néptől, látni sem bírja, látni sem akarja az Úr a képmutatást és a látszat életet. Hiszen a választott nép még az ítélet alatt sem tért meg, sőt vér tapadt a kezéhez. Az istentiszteletnek, az áldozatnak és az imádságnak mindig fontos szerepe lesz, de felesleges abban az esetben, ha Isten szentségét és feljebbvalóságát csak a templomban kegyeskedve, felszínes vallásossággal és képmutatással hangsúlyozzuk. Ézsaiás a mindennapi élet tisztaságáért harcol. Az igazság felszínre kerülése, az igazságra való törekedésre int az Ige. Isten akaratának a

keresésére, hogy ne az erőszak uralkodjon. S az özvegyek és árvák joga védelemre szorul abban az esetben, ha peres ügyek állnak elő.

Az istentiszteleteinken nem mi adunk valamit Istennek, hanem Ő adta értünk az Ő legdrágább kincsét. Jézus vére képes tisztára mosni az embert. Ha vétkeink skarlátpirosak is, hófehéreké válhatunk a gonosz tetteket előtte hagyva.

Milyen a mi istentiszteletünk? Milyen a mi életünk? Tudunk kegyelemből élni elfogadva a megbocsátást és az intést és tanítást. Szüntelenül figyelve Urunkra, aki Igéjén keresztül ma is képes olyan részeket megvilágítani az életünkben, ahol szükség van a megtérésre, hogy ne fél, vagy negyed szívvel szolgáljunk neki, hanem teljes szívvel szeretve őt. Szüntelenül kérve, hogy mosson meg bennünket minden nap.

Újszövetségi ígerés: Lukács evangéliuma 7,1-10

„¹Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, bement Kapernaumba. ²Egy századosnak volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott. ³Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kérte őt, hogy jöjjön el, és mentse meg a szolgáját. ⁴Amikor odaértek Jézushoz, sürgetve kérték: Méltó arra, hogy megtedd ezt neki, ⁵mert szereti népünket, ő építtette a zsinagógát is nekünk. ⁶Jézus pedig elindult velük. Amikor már közel járt a házhoz, a százados eléje küldte barátait, és ezt üzenté neki: Uram, ne fáradj, mert nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj. ⁷Ezért magamat sem tartottam méltónak arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj, és meggyógyul a szolgám. ⁸Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Ha szólok az egyiknek: Menj el – akkor az elmegy; és a másikkal: Jöjj ide – akkor az idejön; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt – akkor az megteszi. ⁹Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: Mondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet. ¹⁰Amikor a küldöttek visszatértek a házba, a szolgát egészségesen találták.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus újra Kapernaumban, a városban, ahol már ismerik. S nem mindennapi dolog, hogy egy római századosnak van rá szüksége. Abban az időben a római beosztottak és a zsidók nem voltak a legjobb kapcsolatban. S mégis egy római pogány embernek a hitén keresztül élhetünk át egy olyan csodát, ami életet ment. A százados nem önmagának kér, nem önmaga miatt küldi el a zsidók véneit, majd barátait Jézushoz, hanem egy szolga miatt-egy rabszolga miatt.

Egy százados gazdagnak számított abban az időben, bármikor vehetett volna egy új rabszolgát, nem kellett volna foglalkoznia egészségi állapotával. De ő nagyon kedvelte

ezt a szolgát, aki beteg volt, és haldoklott. A százados meghallotta a hírt, hogy Jézus Kapernaumban van.- Elég hallani róla és a hit és remény életre kell. A százados hite pedig kész volt cselekedni. Biztosra ment miközben önmagát nem tartja méltónak ahhoz, hogy Jézus elé álljon, vagy Ő a házába menjen.

Az ember, aki hozzá volt szokva, hogy csak kimondja a parancsot és engedelmeskednek is itt most nem a saját hatalmából merít, hanem Jézus hatalmának érvényesülését kéri. A százados hatalma nem terjed ki mindenre. Jézus hatalma azonban gyógyít, újjáteremt miközben ez a csoda is Jézus isteni voltára mutat rá. A zsidó véneket kéri meg, hogy menjenek Jézus elé és kérjék meg, hogy mentse meg a szolgáját. Akinek nem volt gond, hogy odaálljon mások elé, hogy utasítsa az embereket, nem tartja méltónak magát még egy kérésre sem Jézustól. De azt tudja, ha Ő közbelép az nemcsak próbálkozás lesz, hanem haláltól való megmentés.

A vének a százados érzéseire és tetteire hivatkoznak Jézus előtt, de Jézus többet látott ebben az emberben. Szereti a választott népet, s ezzel is kifejezi, hogy szívében befogadta Izráel Istenét. Nincs benne kételkedés és rendíthetetlen. Sőt zsinagógát is épített. Biztosította a helyet, ahol Istent tisztelheték.

Jézus elindul a százados háza irányába, de a százados elé küldte barátait méltatlannak értékelve önmagát arra, hogy Jézus a hajlékába betérjen.

Ebben az emberben ott van az alázat. A hatalommal rendelkező eredeti jellemét mutatja meg a pozícióban való viselkedése. S ebben az esetben, ahogy a gyengébbel bánik csodálatraméltó. A sok katona mellett neki a rabszolga is érték. Személyválogatás nélkül tekint a körülötte élőkre.

S ebben az esetben Jézus előtt nem a zsinagóga építése a fontos, meg a zsidó vének közbenjárása, hanem az a hit, amit ebben az emberben lát. A hit, ami már Jézus szavának is hatalmat tulajdonít: azt kéri, hogy csak szólj, és meggyógyul a szolgám. De mi tudunk-e így tekinteni az Ő szavára, az Ő igéjére, hogy ma is van hatalma mindannak, ami keres bennünket, ami alkalomról alkalomra megszólít, vizsgál, formál egy-egy történeten keresztül.

S igazából nem egy szolga gyógyulása van az első helyen ebben a történetben, hanem az a hit, amely cselekszik és mindent és mindenkit megmozgat annak érdekében, hogy egy emberi élet megmaradjon. S míg Jézus Izráel házának elveszett juhaihoz küldetett,

itt most egy pogány százados hitét állítja a sokaság elé, kimondva, hogy még Izráelben sem talált ilyen hitet.

A történet pedig a szolga gyógyulásával zárul. Nincs érintés, nincs külső felhasznált gyógyító erőt közvetítő eszköz „csak” a szó. A szó, ami egykor világot teremtett, ebben az esetben pedig beteget gyógyít. Jézus Krisztus szava pedig mindenre elég a mi életünkben is.

Kedves Testvérek! Milyen hitet talál ma az Úr a mi szívünkben?

Utóima:

Úr Jézus Krisztus! Nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj. Csak szólj egy szót, és meggyógyul az én lelkem. Bocsásd meg az én sok bűnömet a Te kínszenvedésed árán.

Alázatért könyörgünk ma Előtted Urunk, hogy mindenkor úgy hangozzék ez az ima a mi ajkunkról mint akik bizalommal és hittel kérik bűneik bocsánatát, sebeik bekötözését, kemény szívük feltörését.

Bocsásd meg, amikor megfélekedünk hatalmadról, s nem úgy hallgatjuk igédet, mint ami kész ma is életet menteni. Bocsásd meg, amikor nem tartunk ki imádságainkban, s mi magunk mondunk le kapcsolatainkról, gyógyulásunkról és világunk sorsáról, s sokszor már keresztyénekként sem hisszük, hogy eljöhét a gyógyulás. Köszönjük Neked, hogy ma egy pogány embernek a hitét állítottad elénk. Köszönjük, hogy Te ott is találsz hitet, ahol mi nem is gondolnánk, hogy hatalmadban bíznak, ezért kérünk adj elegendő kitartást, békességet és megerősödést, hogy az adventi időszakunk hátralévő részében lépésenként Feléd haladjunk és Rád találjunk újra, Veled akarjunk necsak találkozni, hanem szívünkbe behívni és kérni, hogy gyógyíts bennünket, szabadíts meg bűneink fogságából és vedd le a lelki terhét mindannak vállunkról, amiben élünk családi és munkahelyi szinten.

Köszönjük Neked azokat a közösségeket, ahol a Te szavad hatalma ma is működik. Köszönjük Neked, hogy vannak hitben testvéreink, akiknek a hite által épülhetünk, ...akik sok esetben tőlünk nagyobb terheket hordoznak, s gyógyíthatatlan betegség keseríti az életüket, s mégis tudnak hinni, tudnak remélni, s tudnak jobbat, általad elkészítettetett várni.

Kérünk, Urunk adj kitartást, erős hitet, békességet és alázatot mindnyájunknak, hogy imádságainkban Eléd tudjuk vinni a ránk bízott betegeket, özvegyeket, árvákat, megfáradtakat és hitükben meggyengülteket. Könyörgünk Szentlelked erejéért, maradj a mi gyülekezetünk egyetlen és örök uralkodója, akinek hatalma nem ismer határokat, amikor gyermekei őszinte hittel kérik és áldják mindazért, amit eddig átélhettek a közelében. Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima:

Áldás: „Mert én, az ÚR vagyok a te gyógyítód.”(2Móz15,26c)Ámen

Ének: 479:1-4: „Hinni taníts, Uram...”